

המביא גט פרק ראשון גיטין

ו.

עין משפט גזר מצוה

יח א ב מיי פ"ו מהלכות
גירושין הלכה יב סמג
עשין ג טושיע אה"ע סימן
קמב סק"ט טו:
יב ג (ד) מיי שם הל"י:
ב ה מיי שם הלכה ח
וסמג שם טושיע שם
סק"ט א ו"ע:

מוסף תוספות

א. והיו טעמא משום
דנראה שיקרא יאמר בפני
כתב והוא לא ראה. מוס'
ההל"ש. ואם יאמר שמעתי
קול קולמוס אינו מועיל,
דבעינן שיאמר בלשון
שתקנו חכמים. הל"ש וע"ש
פירוש אהר. ב. וסופר
בעליה. מוס' הל"ש.
ג. ודלא שמע קול
קולמוסא בכתב אחת. מוס'
ההל"ש. ד. ונלפרשי
שפי' תיקון הקולמוס ינחה
דלא שייך ב' למימר כל
היום כולו כי במהרה
נעשה. מוס' הל"ש.
ה. ועי' מוס' הל"ש ותי'
ה"רן שמישיבם פריש"י.
ו. ג. ארצות. מוס'
ההל"ש. ז. ביעור. ר"ן.
ז. ומקור הענין נמתי' צ"ב תל.
ח. ואין האשה יודעת
בהליכתן. מוס' הל"ש.
ט. אינה יודעת מתי
ילכו. מוס' הל"ש. י. וכל
הנהו אמרתי צ"ל שהיו
דורים במחוז כדאמרי'
בעירובין רבה בר אבוח
מערב לכולא מחוזא וכן
רבה א"ל לבי מחוזא
אוקירו שייכי וכן רב
ששת צ"ל שהיה דר
במחוזא וכו' דמתחילה
היה דר במחוזא והלך
לדר במקום אחר וכו'.
מוס' הל"ש. יא. שאין
להם קרקעות וחלות
כמקדש. הנהיג מנימוט
(גירושין פ"ו סוף אות ב').

פסקי ר"ד

לקמיה דר' אלעזר א"ל
אפילו לא כתב ביה אלא
שיתא אחת לשמה שוב
אינו צריך. רב אשי אמר
אפילו לא שמע אלא קול
קולמוסא וקול מגילתא פי'
הברית הקולמוס והקול
בשעת קול בשעת
הכתיבה והלכתא כותיה
דרב אשי דתניא כותיה
אחתי המביא גט ממדינת
הים אפי' הוא בבית וסופר
בעליה הוא בעליה וסופר
בבית ואפי' נכנס ויצא כל
היום כשר בשלמא הוא
בעליה וסופר בבית הא
קא חזי ליה אלא הוא בבית
וסופר בעליה הא לא קא
חזי ליה מאי לאו דשמע
אפי' נכנס ויצא כשר מאן
סופר פשיטא דכשר לא
צריכא דנפק לשוקא ואתא
מהו דתימא איניש אחרינא
אשכחיה בשוקא וא"ל
כתוב לי גיטא קמ"ל. ר'
חנן מישתעי רב כהנא
אייתי גיטא ולא ידענא אי
מסורא לנהרדעא אי
מנהרדעא לסורא אתא
לקמיה דרב א"ל צריכנא
למימר בפני נכתב ובפני
נחתם אי לא צריכנא א"ל
נחתם אי לא צריכנא הוי
לא צריכתא פי' דבכל הוי
היא כא"י לגיטין שיש שם
ישיבות ושיכחי שירותא
וצדים מצויין לקיימו:

אפילו קולמוסא. לא דמי לסומא דפסול להציא גט צפרק
שני (לקמן דף כג.) **השתא** הוא בבית ב' ב' לא צני
למימר דאפי' נכנס ויצא צנית קאמר^א דיוא^א ונכנס משמע למקום
הסופר כותב: **בב"ר** רב אמר בא"י. ממדינת מדינה שמואל
פליגי דבאותה מדינה מודה שמואל
דלץ לרץ דלף ע"ג דלמר בגירסייהו
טרידי היינו לומר דלא חשיבי יומר
משאר חוזה לרץ ומצבל לא"י נמי
לא איירי דהיינו פלוגתא דר' אבימר
ורב יוסף צסמון: **מבי** אתא רב
צבב"א. פ"ה והרצה ישיבות וקשה
דל"כ מאי פריך ממתי' דמעכו
לנפון שנישנית קודם שגא רב צבל
ומפרש ר"ת מבי אתא רב צבל
והורה לנו שמימות ימיה שגלו עמו
צבל החרש והמסגר דינה להיות
כא"י לגיטין וכן מפרש צריש צבל
מעצין (עירובין דף כח.) וצקוף מרובה
(צ"ק דף פ.) ולא גרס אמר רב הונא
אמר רב שרז עזמו לא היה אומר
מבי אתא רב צבל ויש מפרשים מבי
אתא רב לא רב ממש אלא כלומר
רצנים ועליו מורה:

ומבי ארדשיר צאקטיספון צא
מצריך. וא"ת מארדשיר
לאקטיספון נמי לגזור מולין אטו
מציא כדאמרין לעיל וי"ל דלמסקנא
דרצה אית ליה דרצה לנ"ע לא
גזרינן מולין אטו מצא ונראה
דארדשיר צבל דאי מצא חו"ל היכי
צני למימר ינחא קסבר לפי שאין
צקילין לשמה והני גמירי מה מועיל
דגמירי הא חיישין שמה יחזור דבר
לקלקלו ואקטיספון על כרחי' לאו
מצבל דאי מצבל אקטיספון נמי גמירי
ומאי קאמר הני לא גמירי ועוד
צבלא אולי לשוקא נמי אמרין לעיל
לרב דקיי"ל כוומיה צאקטורא דשיכחי
מחיצתא אלא דאי ארדשיר צבל
ואקטיספון לאו מצבל והוי ממדינה
למדינה ואין עדים מציין לקיימו אי
לאו דאולי לשוקא והשתא פריך שפי'
והא רצה אית ליה דרצה ואמאי לא
מנריך מארדשיר לאקטיספון כיון
דאין עדים מציין לקיימו ואע"פ שזיו
סמכות וזו לא היה אלא דגלת
מפסקי צנייהס כדאמרין צפ' כילד
מעצין (עירובין דף טו.) מ"מ חשיבי
כשתי מדינות כמו עבר הירדן שחלוק
מא"י לענין חוקה לפי שירין מפסקי'
ט' ואין זה אקטיספון דאמרין צפ"ק
דיומא (דף י.) רסן זה אקטיספון
דהואו י"מא"י הוה דכתיב רישיה
דקרא כו' הארץ היא ילא אשור וצן
את ינוה כו' (נבאשית י.) (וצפ"ר רש"י)
כתב התם רסן זה אקטיספון:
הני ידעי בחתימות ידיהו דהני.
וא"ת לעיל דלמר בגירסייהו
טרידי אמאי לא אמרין דבני המקום
מכירין חתימתן כדאמר הכא דבני
אקטיספון מכירין חתימות בני

אפילו שם קולמוסא וקולמוסא. מיקון הקולמוס והקלף שם
כשתיקנוהו לשמה כשחתימן אותו. ולי נראה קולמוסא
קול הקולמוס כשהוא כותב וקול היריעה שהוא נשמע כמי שאומר
קול קול. ואית דגרסי קול קולמוסא: **דנפק** לשוקא. סופר ילא לשוק
למקום שיש שם בני אדם הרבה:

מבי דתימא איניש אחרינא אשכחיה.
שמו כשמו של זה: **וא"ל** לכבוד לו גט:
הא רצה אים ליה דרצה. ונהי נמי
דגמירי הא כיון דממדינה למדינה
הוא צעין לקיימו: **מסיבתא**. ישיבות
קבוצות אחת כסורא ואחת כנהרדעא
והולכין תלמידים מזו לזו ומשאר
עירות להן ללמוד תורה: **בגירסייהו**
טרידין. ואין מכירין חתימות:
איסמרי נמי. דטעמא משום דשיכחי
מחיצתא הוא: **מבי** אתא רב צבל
וקצב ישיבה כסורא ודשמואל
הוא כנהרדעא. אצל מעיקרא
לא ואע"ג דגמירי' דמשגלה יכניה
צבל (מלכים ב דה) והחרש והמסגר
עמו לא פסקה תורה מהס: **מקס**.
למורנו של עולם כסופו הוי מדינת
היס כמורחה של א"י: **ורקס**. עממה:
כמורה. כמורה העולם דהוא מדינת
היס: **מעכו** לנפון. של עולם וצבל
הס קיימא צין עכו לנפון: **לנר**
מצבל. דאיכא טעמא להמירה:
כמחלוקס ליוחסין. צפ' עשרה יוחסין
(דקדוש ד עה.) דק"ל כל הארצות עיסה
לא"י וא"י עיסה צבל ואפליגו הסם
עד היכן הוא: **ארצה** סניינא. ערצה
שניה הסמוכה לגשר: **והני** גמירי.
דבי ארדשיר: **והא** רצה אים ליה
דרצה. וכיון דממדינה למדינה הוא
צעין לקיימו: **והני** דבי ארדשיר:
אולי לשוקא. לאקטיספון ומוסרין
להן שם עדיות וחתימן (ה) שם
בשטרות והשטרות צני בני
אקטיספון עד זמן שניגבי צני לפיכך
בני אקטיספון מכירין חתימת בני
ארדשיר הלכך גט שנחתם בארדשיר
ונשתלח לאקטיספון עדים מציין
לקיימו ואף בני ארדשיר כשהולכין
שם לשוק יקיימוהו. אצל בני ארדשיר
אין מכירין חתימת בני אקטיספון
ואע"פ שהולכין שם תמיד לסחורה
דכל יום השוק בשוקיהו טרידין ואין
נותנין לב להסתכל ולהכיר חתימת
בני העיר: **מערסא** לערסא. משורת
הבנים שצד רה"ר לשורה שכנגדה:
משכונה לשכונה. סתם שכונה שלשה
בתיס במסכת ע"ז (דף קא.) דנייד.
אין משתתין צנתיסן שטרדין כסחורה
ואין מכירין חתימות שצנייהס:
לא צריכא. צבל כלרץ ישראל:

בני מחוזא דנייד רב חנן מישתעי רב כהנא אייתי גיטא ולא ידענא
אי מסורא לנהרדעא אי מנהרדעא לסורא אתא לקמיה דרב א"ל צריכנא
למימר בפני נכתב ובפני נחתם או לא צריכנא אמר ליה לא צריכתא
ואי

ארדשיר אע"ג דבני ארדשיר טרידי בשוקא וי"ל דהנו דבגירסייהו טרידי טפי ואין להם
ראמר צפ' שאין עדים מציין לקיימו. קשה דמשמע דאי הוה סבר רבא לפי שאין צקילין לשמה דהוא
דצקילין לשמה וי"ל דשמה לגיטין וליוחסין לא חשיבי מצבל דשיכחי צה גריס כדמשמע פ' צתרא דקידושין (דף עג.) גצי רבי זירא דדריש
במחוזא גר מותר י' בממורת משמע דאין זה עיקר יחס של צבל וה"ה דהוא מצי למיפדך לרצה צר אצוה ורב ששת דע"כ סבירא להו נמי
כרצה דלמר לפי שאין עדים מציין לקיימו דאי משום דאין צקילין לשמה והני לא גמירי אפי' צאותה שכונה נמי יצריכו אלא דניחא ליה
למיפדך מרצה דאית ליה צהדיא הכי ומשני שאני בני מחוזא דנייד לכך מנריך רצה צר אצוה מערסא לערסא שהולכין להם מכירי
החתימות קודם שמועיד הליכתן לבני ערסא אחרת" ומתוך כך אין נוהגין לקיים שטרס קודם הליכתן אצל משכונה לשכונה לא הוה
מנריך דקסבר דככולה ערסא יודעין כל אחד צהליכת חציו ומצקסת האשה קיום קודם הליכתן ורב ששת חושש אפילו צאותה ערסא" ו
ורצה אפילו צאותה שכונה: **שאני** בני מחוזא דנייד. מכאן פוסק רבינו חס דהשתא צומן הוה לרץ לומר צבל מקום צפני נכתב
אע"ג דקיימא לן כרצה דלמר לפי שאין עדים מציין לקיימו ולא משום לשמה מכל מקום לרץ דהשתא צבל מקומות נייד כבני מחוזא":

א) וי"ל שמע קול וכן
בש"י וי"ל צהדיא.
ב) נכתי' צעין עדים
מזינס לקיימו, א) וי"ל
פ.) וי"ל צהדיא.
ג) קידושין עב, ו) וי"ל
שהוא מצינו עפ"י שפי'
פסקיה: ד"ה מחוזא שפי'
של רבא וי"ל שפי' עוד
ב"מ נט. ד"ה מחוזא עיר
שהיה רבא דר כהנא כן
שמה ע"כ וי"ל שפי'
עירובין סג. ד"ה מחוזא
אחריה דרצה וי"ל שפי'
עיר צ"מ דף עג. ד"ה
אולוס דמחוזא שהיה עירו
של רבא וי"ל שפי' עוד
כמדות קה: ד"ה צני'
ו) וי"ל לקמן פה.) ח) פי'
מירוש כהנא"ס סי' ג.
ט) גליון מגדל דוד,
י) מלך אשור כ"ל,
יא) מ"ד מ"י, יב) י"ל
כממורת ותי' משמע רש"י,

תורה אור השלם

1. ויאמר יי אלי מצפון
תפתח הקרע על קל
ישיבי הארץ:
ירמיהו אי ד

גליון הש"ס

גמ' לרב מבבב. ע"י צימות
דף טז ע"ב מד"ה קפסיק:

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה אולי לשוקא
וה' וחותמין שם
בשטרות:

מוסף רש"י

בבב רב אמר בא"י
לגיטין. לפי שהם בני
מורה וצקילין לשמה וני
ישיבה מציין ליקל וללמוד
משם תורה מכל מקומות
(סוכה טז.) במחלוקת
ליוחסין. במחלוקת
של צבל, כך מחלוקת
לגיטין. דקיימא לן המביא
גט משאר ארצות צריך
שיאמר בפני נכתב ובפני
נחתם, לפי שאין צקילין
לשמה, והמביא גט מארץ
ישראל צבל אית צריך
לומר, וצבל הוי היא כלרץ
ישראל לגיטין, שאף הם היו
חכמים וצקילין לשמה
(קדושין ע"ב.) עד ארבא.
אגס של קיס וצורה
שוקרין אשירא, תניינא
דיגשרא. שני אגמים היו
למטה מהגשר זה למטה
מזה (סו.)